

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 125

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 1-2 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆς 5 Ἰουλίου 1881.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΡΩΜΑΣ

Σπανίως παρατηρήσαμεν ἐν Ἀθήναις συγκίνησιν εὐλακρυνεστέρην, βαθυτέραν ἐκείνης, ἣν πάντες ἠσθάνθημεν ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ Σπυριδῶνος Ῥώμα. Εὐγένεια χαρακτήρος σπανίη, ἀγαθότης ἀνεξάντλητος, εὐσυνειδησίη, λεπτότης καθ' ὅλα, τοιαῦτα ὑπῆρχον τὰ κυριώτατα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀρίστου τῷ ὄντι ἐκείνου ἀνδρός. Ὁρακίος τὴν ὄψιν, γλυκύς, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, ὁ Ῥώμας καθίστα ἐπαισθητὴν τὴν εὐγενεστάτην καταγωγὴν του διὰ μόνης τῆς ἀγαθότητός του, καὶ τῆς εὐλακρυνεστέρους δημοτικότητός του. Ἀληθῶς καταγωγὴ ἀρχαία καὶ ἐνδοξος συνδυαζομένη μετὰ προσωπικότητος τόσῃ διακεκριμένης μέγα ἔχει γόητρον. Ἡ ἀνεξαρτησίη, ἡ γενναϊότης, ἡ ἀδολος φιλάνθρωπις ὑπῆρξαν πάντοτε προσόντα τῆς μεγάλης γενεᾶς τῶν Ῥώμα. Ὁ ἐν Ζακύνθῳ παρρησιόχων βλέπει μετ' ἀπορίης ἐκεῖ φαινόμενον μοναδικὸν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἕνα λαὸν ὅστις οἰασθήποτε καὶ ἂν ἔχη πολιτικὰς δοξασίας ἀπονέμει πάντοτε τῇ οἰκογενεῇ τῶν Ῥώμα τιμὰς βασιλικὰς. Καὶ θέλετε νὰ μάθετε τὸ μυστήριον τοῦ σεβασμοῦ τούτου; Τὸ μυστήριον εἶναι, ὅτι ἀπ' αἰῶνων οὗτος λαὸς οὐδέποτε ἐπαύσατο εὐεργετῶν μετριοφρόνως καὶ ἐγκαρδίως, κρύπτων ὅσον ἐνεστί τὰς ἀπονεμομένας εὐεργεσίας. Ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ἀποκαλύπτεται πάντοτε, διότι ἐγγράφεται ἀνεξίτηλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν εὐεργετουμένων. Ἄτομα ἀναρίθμητα, οἰκογένεια πλείστα, κοινότητες ὁλόκληροι ἔτυχον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν γενεῶν τῶν ἀγαθοεργῶν τοῦ μεγάλου εὐεργετικοῦ οἴκου. Οὕτω φερ' εἶπεν ὁ οἴκος Ῥώμα ἦτο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ ἐπιστήμων παρὰ

τῶν Βενετῶν καὶ παρὰ τῶν Τούρκων ἀνεγνωρισμένος Προστάτης τῆς ἀλιευτικῆς κοινότητος τῶν Μεσολογγιτῶν, ὧν ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς λαμπροὺς αὐτῶν πατέρων καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἀλόγος πρὸς τὰς ἀπολαμβανόμενας εὐεργεσίας, ἀνεκτιμήτους ἐν ἡμέραις ταπεινώσεως καὶ δουλείας. Οἱ Ῥώμα εἶχον πάντοτε τὸ μυστήριον νὰ εὐεργετῶσι τοὺς κατωτέρους χωρὶς νὰ τοὺς ἐξευτελίσωσι.

Σκιαγραφούντες ἀπλῶς τὴν εἰκόνα τοῦ δικσῆμου ἀνδρός ἐν τῷ λαμπρῷ τῆς οἰκογενείας του περιβλήματι, δὲν ἐκτεινόμεθα περισσότερον. Ὁ Ῥώμας εἶχε συστηματικὴν ἀμυνη καὶ ποικίλην παιδείαν, καὶ νοῦν ὀρθότατον. Ἡ εἰσοδός του εἰς τὴν Βουλὴν ἦτον ἐκ μέρους αὐτοῦ θυσίη πρὸς τὴν Ζακύνθον, ὡς ἡ εἰσοδός του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἦτο θυσίη πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Προσωπικότητες οἴκη ἡ τοῦ πρὸ μικροῦ ἀπ' ἡμῶν μεταστάντος ἐμπνέουσι τὴν μελαγχολικὴν σκέψιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς διέρχεται ἐποχὴν μεταβατικὴν, καθ' ἣν αἱ πύλαι τοῦ πολιτικοῦ βίου εἶναι ὀρθότατοι εἰς τοὺς προστυχότερους πολιτικούς τυχοδιώκτας, ἀποκλειομένων ἀπ' αὐτοῦ ὅσον ἐνεστί συστηματικῶς τῶν ἐνκράτων καὶ λογίων, μάλιστα ἂν ὧσιν περιβλεπτοί. Πλὴν τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἀγκυρᾷ τὴν ἰσότητά. Δὲν ἀποκλείει τῶν πραγμάτων οὔτε τοὺς ἐνκράτους, οὔτε τοὺς λογίους, οὔτε τοὺς εὐπυρρίδας, ἀρκεῖ νὰ ἀφομοιωθῶσιν ἐν τῷ βορβόρῳ, ἢ τοῦλάχιστον ν' ἀνέχωνται αὐτόν.

Ὁφείλομεν ὅμως ν' ἀποδώσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ τὰς μερίδας τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποιον κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ῥώμα ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει νὰ σέβηται καὶ νὰ συμπληρῇ τὴν ἐντιμότητα συνδυαζομένην μετὰ τῆς ἀγαθότητος, καὶ πρὸ πάντων εἰξεύρει νὰ δικαίρῃ ἐν πρόσωπον τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ Ῥώμα ἀπὸ τῶν καθ' ἑκάστην ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀναφευόμενων δόξων ἐπιστημοτήτων διὰ τοῦ γελοιωδεστέρου πολιτικοῦ τρόπου καὶ κοινωνικοῦ τυχοδιωκτισμοῦ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ.

Ὁ Ἀσμοδαῖος σὰς ἀποκλύπτει μὴν ἔτι ἀδυναμίας τοῦ κ. Τρικούπη. Περικτηρήσατε τὸ ὄνειρόν του, ἢ μάλλον ἐν τῶν ὀνείρων του, ὅτε βλέπει ἐκυτὸν καθ' ὕπνον ὡς ἄλλον Καίσαρα ἢ Βοναπάρτην ἐπὶ κεφαλῆς νικηφόρων λεγεῶνων, εἰσβάλλοντα τροπαιοφόρον εἰς Ἡπειρον. Τὸ ὄνειρον τοῦτο κἀμνεὶ συνήθως μετὰ μεσημβρίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀποκοιμώμενος εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἀλλ' ὅτε ἐξυπνῆ ἐπινύχεται εἰς τὴν ψυχρὰν προγκυκτικότητα, καὶ βλέπει πάλιν ἐκυτὸν λόρδον Σώλοσθου. Βλέπετε καὶ τὸν κ.Κουμουνοδούρου κατευχριστημένον, διότι ἐπῆρε τὰς ἐπαρχίας ἀκτινωτῶν ἐν πνεύματι Κυρίου, ὡς λέγει ὁ Ῥαββῖνος. Περὶ αὐτοῦ σὰς βεβαιούμεν, ὅτι δὲν ὀνειρεύεται πρὸς παχέαν τσιφλίαν ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸν περυσινὸν θόρυβον διὰ τὴν ἐθνικὴν τῶν Γάλλων ἐορτὴν; Οἱ ἱστορικοὶ τῶν Ἀθηνῶν λόφοι, προεξαρχούσης τῆς ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, ἐφωτοδόλουν εἰς τιμὴν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἐν Φκλήρῳ τρεῖς χιλιάδες ἀστῶν ἀπέμειναν νήστευε τὴν νύκτα εἰς τιμὴν τῆς ἐντίμου Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἐφέτος τὰ πράγματα ἠλλαξάν. Ἀντὶ τῶν ἀορίστων ὑποσχέσεων τοῦ Γαμβέττα εἰχόμεν τοῦ Σαιντ-Γιλλίερ τὴν θαυμαστὴν ἐγκύκλιον. Καὶ ἀντὶ τῶν τῶσων φώτων καὶ ἀντὶ τῆς τῶσης φαιδρότητος εἴχομεν τὸ ἐξῆς διάφορον τοῦ Ἀἰῶνος. Ἐφέτος, ἂν μὴ φωτογωγῶσιν αἱ Ἀθηναί, δὲν ἠλλοιώθησαν οὐδ' ἐμειώθησαν παντάπασιν τὰ πρὸς τὴν κρατικὴν Γαλλίαν αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων. Ὅσον τοῦτο εἶνε ἀληθές, ἀπέδειξεν ὁ κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας, ὅστις περὶ λύχνων ἀφᾶς ἐνθυμήθη τὴν μεγάλην τῶν Γάλλων ἐορτὴν καὶ ἐκρέμασεν ἀπὸ τῶν φανῶν τῆς ἐν μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐξέδρας ὀλίγας πεπικλιωμένας σημαίας.

Ὁ κ. Ε. Πλαστήρας ἐν Νευπάκτου ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Νέῃ Ἑλλάδι ἐν ἡ. κεφαλαίῳ συντόμου συμβουλὰς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπη, διδάσκων τί ἐστὶ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις. Κατὰ τὸν νέον τοῦτον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις ὀνομάζεται θετικὴ δύναμις. Φκίναται ὅτι κατὰ τὸν κ. Πλαστήραν ἡ κυβέρνησις εἶνε ἀρνητικὴ δύναμις, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἡ θετικὴ. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἄλλον θετικώτερον τοῦ κ. Κουμουνοδούρου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν πολιτευτὴν, ἡ βουλὴ εἶνε κτίριον. Ἡμεῖς ὅμως ἔχοντες γνῶσιν τῆς περὶ τὴν ἀκουστικὴν ἐλαττωματικότητος αὐτῆς, λέγομεν ὅτι ἡ βουλὴ δὲν εἶνε κτίριον.

Ζωηρὰ φιλονεικία ἠκολούθησε κατ' αὐτὰς μετὰ τὸν Σίωρος καὶ Παλιγγερεσίας περὶ Πούντα. Ἡ μὲν ἔγραψεν, ὅτι

κατελήφθη καὶ ἡ Πούντα, ἀλλ' εἶτα ἐκενώθη. Ὁ δὲ ὑπεστήριξεν, ὅτι οὐδὲ ἡ περιοχὴ καὶ τῆς Πούντας κατελήφθη. Ἡ ἔρις ἐπροκάλεσε τέλος μονομαχίαν, καθ' ἣν ἠττήθη ἡ Παλιγγερεσία, ὁμολογήσασα, ὅτι δὲν ἐνόει ποτέ, ὅτι κατελήφθη ἡ Πούντα δι' ἐκείνου τοῦ διαφόρου τῆς. Τοῦτο ὀνομάζεται ἐφημεριδογραφία.

Τὸ ἀφθονον πολεμικὸν αἰτήμα, ὅπερ παρήγαγον ἐν τῇ δικαιοῖς τοῦ Τηλεγράφου καὶ ἐν τῇ βουλῇ δηλώσεις τοῦ κ. Κουμουνοδούρου, δὲν ἐξητλήθη ἀκόμη. Πρὸ τῶσου καιροῦ τῶρα ὁ κ. Κουμουνοδούρος πιστεύει εἰς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἡ Τηλέγραφος ἰδίως διὰ τῶν ἐξ Ἀρτίας ἀνταποκριτῶν του δεικνύει ἀκτανόνητον δυσπιστίαν. Φυσικὸν τοῦτο, ἀφοῦ ἡ Τηλέγραφος εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος μόλις ἀκούσας τὸ μετὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κ. Κουμουνοδούρου, ἔγραψε τὸν προσηγορητικὸν ἐκεῖνον λόγον πρὸς τὰς μητέρας, αἵτινες ἐμελλον νὰ κλαύσουν τὰ τέκνα των.

ΜΑΡΚΟΣ ΤΟΥΛΑΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ, μεταβληθεὶς εἰς Μπαρμπα-Γιώργην Μυλωνᾶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Παπαδημητρίου, διορισθέντος ὡς τοιοῦτου ἐν Κερκύρα ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ν. Μαυροκορδάτου.

Ἐπιστολὴ δ',

μετὰ τὸν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ δεύτερον τρόπον ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς ἐρμηγείας, καθ' ἣν ὁ μετὰ τὸν τῆς λέγει ὅτι προσετέθησαν, ἵνα οἱ ἀναγνώσται ἐννοήσωσι μόνον ὅσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐγράφθησαν καὶ ἐφρόντισεν ἵνα μὴ τῆς αὐτοῦ γλώσσης τοῦ νόμου βιάσῃ. Καὶ ὄντως μιζοεχθρομακροκρονικώτερον βατάρισμα δὲν ἠδύνητο νὰ γραφῆ.

Ὁ Πρόστρατος ἔκλυσε τὸν νόον τῆς Ἀρτέμιδος. Ὁ Παπαδημητρίου ἐχρημάτισε τὸν Κικέρωνα. Ἰδοῦ: «Περὶ τῶν πανθῆρων διὰ τούτων, ὅστινες συνειθίζουσι νὰ κτηρεύωσι, ἐνέργεια γίνεται κατ' ἐμὴν ἐντολὴν ἐπιμενῶς, ἀλλ' ὑπάρχει θαυμαστὴ σπάνις, καὶ τούτοις, ὅσα νεῖσι τὰ μάλιστα λέγουσιν ὅτι μέμψασαι, διότι οὐδεμία πένεδρα γίνεται χάριν τινος ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαρχίᾳ εἰμὴ χάριν σοῦ, διὸ λέγονται, ὅτι ἀπερῆσαν εἰς τὴν Κερκίαν ἐν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας νὰ ἐξέλθωσιν» ἀλλ' ὅμως φιλοπόνως γίνεται καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπὸ τοῦ Πατέσκου (ἡ ἠθῆρα) ὅτι δῆποτε δὲ θὰ γίνῃ, χάριν σοῦ θὰ γίνῃ, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν σαφῶς τί ἤθελε γίνῃ: ἐμοὶ μὰ τὸν Ἡρακλέα ἡμεγάλως φροντίδος εἶνε ἡ σὴ ἀγορανομία: ἀεὶ ἡ ἡμεῖρα ἡμε ἀνέμνησε» διότι ἔγραψα κατὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς Μεγαλένοις: σὺ θέλω πρὸς ἐμὲ περὶ πάσης τῆς καταστάσεως τῆς ἀπολιτείας ὅσον ἐπιμελέστατα ἵνα γράρῃ: διότι ταῦτα βεβαιότατα θὰ νομίω, ὅτι ἐκ σοῦ γνωρίζω».

Ἡ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ

Σχέδιον ἀποτυχόν.

Σχέδιον ἐπιτυχόν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δικτί εἶνε τόσῳ σκληρὸς ὁ Κωστόπουλος καὶ δὲν ἀκούει τὴν ἐξῆς παράκλησιν τῶν *Ἡμερησίων Νέων*, ἀφοῦ μάλιστα τόσον καλῶς διατυποῦται; «Ὑπὸ πολλῶν οἰκογενειῶν ἠκούσαμεν ἐκφραζομένην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπὶ σκηνῆς ἀναβιβάσεως τοῦ τόσον ἄλλοτε ἀρέσκοντος μελοδράματος ὁ Ρυγί (καθαριστής). Τὴν γενικὴν σχεδὸν αὐτὴν ἀπαιτήσιν διχθιβάζοντες ἐλπίζομεν, ὅτι ἐὰν ἦ δυνατόν νὰ ἐκπληρωθῇ θέλει προθυμοποιηθῆ εἰς τοῦτο ἱκανοποιῶν οὕτω τὸ κοινόν.»

Πολλάκις ἠρωτήσαμεν, ἀνχινώσκοντες τὸ πρόγραμμά τῶν Ὀλυμπίων, δικτί ὁ διευθυντὴς τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου κἀτωθεν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς θέτει καὶ Γαλλικὴν τοῦ διδασκομένου ἔργου. Μᾶς εἶπον, ὅτι εἶνε πρὸς γνώσιν τῶν φιλολογοῦντων, διὰ νὰ γνωρίζουν ποῖον Γαλλικὸν ἢ ξένον εἶνε τὸ ὑπ' ὄψιν δράμα. Καὶ τὸ παρεδέχθημεν, καίτοι πολλάκις οἱ Γαλλικοὶ τίτλοι δὲν εἶνε οἱ κατ' ἐκυτό, ἀλλὰ μεταφράσεις ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὅταν ὅμως προχθὲς εἶδομεν κἀτωθεν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς *Babylonias* τὴν ἐπιγραφὴν *Babylonie* τὰ ἐχάσαμεν καὶ ἀνεφανήσαμεν μετὰ τοῦ Ἀνατολίτου: «Νταουλάρη διαφεντὴ τέκτρο Ἰτα κουκούτσι μυκλὸ κεφάλι του. Φιράγκικα γράμματα ἤγραψε, Φιράγκους ὄλους ἐμας ἔκανε.»

Ἀρσένιε, ἐνικήθης. Τὰς Κικκὰς σου Τέχνες ὑπερέβη ὁ διευθυντὴς τῶν Μουσῶν. Πῶς νομίζετε, ὅτι μεταφράζει τὸ *Pomme d'Api* τὸ γνωστὸν τοῦ Ὀφρεμπαχ μελοδραματίου; *Τὸ μῆλον τοῦ Ἀπίδος!* Καὶ τὸ *la Rose de Saint-Flour*; Φρεζὸν ἤλιε! *Τὸ βόδιον τῆς ἀγίας Ἀθουπόλεως!* Ἄς λέγωσι τῶρα τὴν *princesse de Bagdad* αἱ Κικκὰς Τέχναι ἡγεμονίδα τῶν *Βαρδάλων*. Τὸ σφάλμα εἶνε μικρόν.

Φαίνεται, ὅτι κατὰ τι σπουδαῖον τρέχει εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Διότι οἱ φιλήσυχοι κάτοικοι τῆς χαριέσσης κοιλάδος τοῦ *Châmoynix* ἐνεδύθησαν καταφράκτους ἱπποτικὰς τοῦ μεσαιῶνος ἐνδυμασίας ὁμοίαις ἐκαίνικαις τῶν τρομερῶν τοῦ *Μπαρμπεμπλέ* στρατιωτῶν. Οἱ ἀποροῦντες ἂς σπεύσωσιν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ψαλλομένης τῆς Αἰνῆς, διὰ νὰ θαυμάσωσι.

ΠΡΩΤΟ

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνοίγομεν στήλην, ἐν ἣ θὰ δύνανται οἱ γονεῖς νὰ ἐπαινῶσιν ἐλευθέρως τὰ ἐπιτυχόντα εἰς τὰς ἐξετάσεις τέκνων καὶ οἱ διδάσκαλοι τὴν καρποφόρον διδασκαλίαν των. Τιμὴ κατ' ἀπορίσει φράγ. 5 δι' ἕκαστον ἔπαινον μέχρι τριῶν γραμμῶν.

Καλλιπερίας δείγματα

Ἡ *Δυτικὴ Ἑλλάς* Μεσολογγίου γράφει: «Τὰ δένδρα ἐκ πληροῦσιν ἔργα ἀλεξικερκύνου καὶ δέχονται τὴν κένωσιν, δι' ἧς δύναται νὰ ἀποφύγῃ κίνδυνον ἐπιβλαβῆ προκειμένου μάλιστα νὰ προφυλαχθῇ οὐχὶ διὰ τῆς ἀνδρείας ἀλλὰ διὰ τῆς φρονήσεως.»

Ἰδιάζοντως συνιστῶμεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸν νὰ ἀναγνώσῃ τὸν ἐπὶ ταῖς ἐξετάσεσι λόγον τοῦ ἐν Σύρῳ γυμνασιάρχου Παντούρη. Ἰδοὺ ὀλίγοι ἀδάμκντες, οὓς λαμβάνομεν ἐκ τῆς Ἀναγεννήσεως Σύρου τῆς 30 Ἰουνίου.

«Ἐφέτος, τὸ λήγον ἔτος, ἀπῆρχομεν ὑπερμεσοῦντος Σεπτεμβρίου ἐπὶ χρῆστικῆς ἐλπίσιν. Ἦδη ἀνηγόμεθα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ προὑπελογίζομεν τὰ κέρδη ἐκ τῆς συλλειτουργίας, ὅτε ἐμπέτομεν εἰς δοκιμασίας καὶ ζημιούμεθα, καὶ ἐπέρχεται ὑπόκωφος σάλος.» (!)

«Οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐφέτος ἀνέβησαν εἰς 565, πληρετάγμα εὐζώνων» ὅχι δὲ, δάσκαλε, χρειάζονται ἀκόμη 435 διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ τάγμα.

«Αἱ τάξεις ἦσαν πυκναὶ καὶ δύσχρηστοι, φέρουσι ἐπὶ τῶν θρονίων οὐχὶ καθημένους τοὺς μαθητὰς των ἀλλ' ἐστὶ βλασμένους, ὅπως αἱ τάξεις, αἱ κοινῶς σαρδέλαι, δι' ὧν ἐρεθίζομεν τὴν ὄρεξιν οἱ πρεσβύτεροι περὶ τράπεζαν». Ἀκούετε τῶρα τὰς σαρδέλας, ἑλληνιστὶ ταρίχους, ἂς τρώγουν κατὰ Παντούρη μόνον οἱ πρεσβύτεροι!

Οἱ ὑπῆρέται τοῦ σχολείου λέγονται «βερρεῖς ἀπόμκχοι τοῦ ἐνεργοῦ βίου».

Καὶ τὸ φινάλε: «Αἱ Μοῦσαι καὶ Χάριτες ἀποστρέφονται τοὺς ἀσθετεῖς καὶ δὲν σέργουσι τοὺς θαυρούτους ὡς ἦθη βάρβαροι καὶ βερβάρων ἴδικ. Αἱ φωναὶ, οἱ ἀσθεστοὶ γέλωτες, οἱ συνωστισμοὶ, τὰ σοθήματα ἐν τῇ πλατείᾳ, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τοῖς περιπάτοις; αἱ κομψαὶ ῥαβδοφορίαι, τὰ ἐνγκυκλίσματά, ἦτοι οἱ συμπερίπατοι ἐπὶ βραχίονος τὴν χεῖρα κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον, δὲν εἶνε κερποὶ κκολοὶ τῆς σεμνῆς, τῆς θείας ἐλευθερίας!»

Πετρῆ, εὔρες τὸν παιζομύτην σου.

Θέλετε νὰ μάθητε καὶ τὸ ἐπίσημον τηλεγράφημα, ὅπερ ἡ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ στρατοῦ; Ἰδοὺ αὐτὸ, θαυμά καλλιπερίας, ἐκ τῆς *Σφενδόνης* Ζακύνθου: «Οὐδέμικ δυσκολία πρημπόδιε τὴν εἰσοδὸν τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς Ἄρταν, ἧτις κατελήφθη ὀλόκληρος μέχρι τῆς τετάρτης ὥρας. Ἑλληνικαὶ σημεῖα κυματίζουσι ἐπὶ τῶν φρουρίων Πούντας καὶ Ἄρτης, δεικνύουσι τὴν κατάληψιν».

Τὸ φινάλε μᾶς δίδουσι τὰ *Ἡμερησία Νέα* τῆς 28 Ἰουνίου: «Καλέσας χθὲς ὁ Ὑψιστος πλησίον του τὴν κυρία Χ. κηδεύεται σήμερον».

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.